

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 6C/151/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5613210066
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Žišková
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2015:5613210066.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš, samosudkyňou JUDr. Ivetou Žiškovou, v právnej veci navrhovateľa EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpeného TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36 613 843, proti odporcom v 1. rade M.Á. A., D.. XX. XX. XXXX, N. A. XXX, S. X. F. G. A., D.. XX. XX. XXXX, N. U. G. XXX, S. X. F. M. A., D.. XX. XX. XXXX, N. A. XXX, v konaní o zaplatenie 2 921,90 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporcovia v 1. a 2. rade spoločne a nerozdielne a odporca v 3. rade sú
p o v i n í zaplatiť navrhovateľovi 564,16 eur a úroky z omeškania 8,75 % ročne

- zo sumy 27,66 eur od 21. 10. 2010 do 04. 08. 2012,
- zo sumy 27,66 eur od 21. 11. 2010 do 04. 08. 2012,
- zo sumy 27,66 eur od 21. 12. 2010 do 04. 08. 2012,
- zo sumy 27,66 eur od 21. 01. 2011 do 04. 08. 2012,
- zo sumy 27,66 eur od 21. 02. 2011 do 04. 08. 2012,
- zo sumy 17,66 eur od 21. 03. 2011 do 04. 08. 2012,
- zo sumy 17,66 eur od 21. 04. 2011 do 04. 08. 2012,
- zo sumy 17,66 eur od 21. 05. 2011 do 04. 08. 2012,
- zo sumy 17,66 eur od 21. 06. 2011 do 04. 08. 2012,
- zo sumy 17,66 eur od 21. 07. 2011 do 04. 08. 2012,
- zo sumy 17,66 eur od 21. 08. 2011 do 04. 08. 2012,
- zo sumy 17,66 eur od 21. 09. 2011 do 04. 08. 2012,
- zo sumy 17,66 eur od 21. 10. 2011 do 04. 08. 2012,
- zo sumy 27,66 eur od 21. 11. 2011 do 04. 08. 2012,
- zo sumy 27,66 eur od 21. 12. 2011 do 04. 08. 2012,
- zo sumy 27,66 eur od 21. 01. 2012 do 04. 08. 2012,
- zo sumy 27,66 eur od 21. 02. 2012 do 04. 08. 2012,
- zo sumy 27,66 eur od 21. 03. 2012 do 04. 08. 2012,
- zo sumy 27,66 eur od 21. 04. 2012 do 04. 08. 2012,
- zo sumy 27,66 eur od 21. 05. 2012 do 04. 08. 2012,
- zo sumy 27,66 eur od 21. 06. 2012 do 04. 08. 2012,
- zo sumy 27,66 eur od 21. 07. 2012 do 04. 08. 2012,
- zo sumy 1 607,26 eur od 05. 08. 2012 do 16. 10. 2013
- zo sumy 1 507,26 eur od 17. 10. 2013 do zaplatenia,

všetko v mesačných splátkach po 70 eur, prvá splátka splatná v mesiaci nasledujúcom po splatnosti sumy 1 388,38 eur, priznanej rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš 6C/151/2013-65 zo dňa 04. 03. 2014, pod následkom straty výhody splátok v prípade nezaplatenia, čo aj len jednej splátky s tým, že plnením jedného z odporcov v rozsahu plnenia, zaniká povinnosť ostatných odporcov.

Vo zvyšku sa návrh z a m i e t a .

O trovách konania rozhodne súd do 30 dní po právoplatnosti tohto rozsudku

o d ô v o d n e n i e :

Písomným návrhom, doručeným súdu dňa 03. 10. 2013, uplatnil navrhovateľ voči všetkým trom odporcom pohľadávku 2 921,90 eur, a to voči odporcom v 1. a 2. rade ako dlžníkom a voči odporcovi v 3. rade ako ručiteľovi. Návrh odôvodnil tým, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej podľa § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka zo dňa 28. 06. 2012 mu postupca Slovenská sporiteľňa, a. s. Bratislava postúpila pohľadávku voči odporcom. Postupca uzatvoril s odporcami v 1. a 2. rade dňa 21. 10. 2005 zmluvu č. 333213143, ktorej súčasťou sú všeobecné obchodné podmienky postupcu, na základe ktorej odporcom v 1. a 2. rade boli poskytnuté peňažné prostriedky. Odporca v 3. rade prevzal na seba ručiteľský záväzok. Ku dňu postúpenia predstavovala pohľadávka sumu 5 200,84 eur, ktorá pozostáva z istiny 4 606,42 eur, riadneho úroku 359,12 eur, úroku z omeškania 232,31 eur a ostatného príslušenstva 2,99 eur. Sumu 2,99 eur a 232,31 eur si však navrhovateľ v tomto konaní neuplatňuje. Podľa zmluvy postupca poskytol odporcom úver 3 319,39 eur, ktorý mal byť splácaný v mesačných splátkach vo výške 47,9 eur. Navrhovateľ si v tomto konaní uplatňuje splátky úveru splatné od 20. 10. 2010 do 20. 10. 2015 v počte 61 a celkovej výške 2 921,90 eur. Splátky pôvodne splatné od 20. 08. 2012 do 20. 10. 2015 sa stali splatnými dňa 06. 08. 2012, kedy navrhovateľ vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Odo dňa postúpenia pohľadávky odporcovia zo špecifikovanej sumy nič neuhradili. Uplatnená dlžná suma pozostáva zo 61 neuhradených splátok v celkovej výške 2 921,90 eur. Okrem toho žiadal priznať úroky z omeškania z týchto splátok spolu vo výške 86,62 eur a z istiny 2 921,90 eur ročný úrok z omeškania 8,75 % od 05. 08. 2012 do zaplatenia. V podaní zo dňa 19. 02. 2014 navrhovateľ zotrval na podanom návrhu, uviedol, že odporcovia uhradili spolu 1 831,01 eur, z čoho na istinu bola započítaná čiastka 1 544,21 eur, na poplatok za poskytnutie úveru 66,39 eur, na poplatky za vedenie účtu 20,93 eur a na úrok z omeškania 199,48 eur.

Odporcovia v 1. a 2. rade nespochybnili poskytnutie úveru zo strany Slovenskej sporiteľne. K výške dlhu sa však nevedeli vyjadriť z dôvodu, že v zmluve nebola uvedená RPMN. Splátky vyčíslené navrhovateľom nespochybnili až na to, že zaplatili ešte jednu splátku vo výške 100,-eur dňa 16. 10. 2013. Na zaplatenie dlžnej sumy žiadali povoliť splátky po 50,- eur, pretože majú viac dlžôb, takže odporcovi v 1 rade po zaplatení splátok a výživného na deti zostane 200,- eur mesačne a odporkyňa v 2. rade z príjmu 400,- eur, platí mesačne nájom a inkaso za užívanie bytu 209,- eur. Uviedli, že sú momentálne v rozvodovom konaní, odporca v 1. rade býva u svojho otca (odporcu v 3. rade) a odporkyňa v 2. rade býva s tromi maloletými deťmi (W., M. V. Š.L.) v nájomnom dvojizbovom byte.

Odporca v 3. rade sa nevyjadril k samotnému predmetu konania, len uviedol, že keď sa syn (odporca v 1. rade) oženil, zobrali si odporcovia v 1. a 2. rade pôžičku a on im išiel za ručiteľa.

Tunajší súd o nároku navrhovateľa rozhodol rozsudkom 6C/151/2013-65 zo dňa 04. 3. 2014 tak, že všetkých odporcov zaviazal na zaplatenie istiny 1 388,38 eur (odporcov v 1. a 2. rade spoločne a nerozdielne) s tým, že na zaplatenie dlžnej sumy povolil odporcom mesačné splátky po 70,-eur. Vo zvyšku návrh zamietol a účastníkom nepriznal právo na náhradu trov konania. Na základe odvolania navrhovateľa Krajský súd v Žiline uznesením 6Co/355/2014-81 zo dňa 19. 02. 2015 zrušil rozsudok okresného súdu vo výroku o zamietnutí návrhu a o trovách konania. Výrok rozsudku, ktorým bola navrhovateľovi priznaná istina 1 388,38 eur, vrátane povolenia splátok, zostal nedotknutý. Potom v časti, pokiaľ odporcovia v 1. až 3. rade boli zaviazaní zaplatiť navrhovateľovi istinu 1 388,38 eur v mesačných splátkach po 70,-eur, prvá splátka splatná v mesiaci nasledujúcom po právoplatnosti tohto rozsudku, pod následkom straty výhody splátok v prípade nezaplatenia čo aj len jednej splátky s tým, že plnením jedného z odporcov v rozsahu plnenia, zaniká povinnosť ostatných odporcov, nadobudol právoplatnosť dňom 25. 04. 2014. Predmetom konania zostal rozdiel medzi uplatnenou istinou 2 921,90 eur a priznanou istinou 1 388,38 eur, t. j. čiastka 1 533,52 eur, úroky z omeškania 8,75 % ročne zo splátok splatných od 20. 10. 2010 do 04. 08. 2012 v sume 86,62 eur a úroky z omeškania 8,75 % ročne zo sumy 2 921,90 eur od 05. 08. 2012 do zaplatenia.

Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že Slovenská sporiteľňa, a. s. Bratislava ako veriteľ a odporcovia v 1. a 2. rade ako dlžníci, uzavreli dňa 21. 10. 2005 zmluvu o splátkovom úvere č. 033213143 (ďalej len „zmluva o splátkovom úvere“), predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru odporcom v 1. a 2.

rade, ako manželom, vo výške 100 000,-Sk (3 319,39 eur). Jednalo sa o spotrebný bezúčelový úver, pri ktorom bola dojednaná výška úrokovej sadzby 11,10 % ročne, jednorazový poplatok za poskytnutie úveru 2 000,-Sk (66,39 eur), poplatok za správu úveru 50,-Sk (1,66 eur) mesačne, výška splátok 1 443,-Sk (47,90 eur) splatných vždy k 20. dňu v mesiaci. Splatnosť prvej splátky bola určená na deň 20. 11. 2015, konečná splatnosť úveru dňa 20. 10. 2015. Dňa 21. 10. 2005 súčasne Slovenská sporiteľňa, a. s., ako veriteľ a odporca v 3. rade, ako ručiteľ, uzatvorili dohodu o ručení podľa § 303 - 312 Obchodného zákonníka, kde odporca v 3. rade vyhlásil, že uspokojí pohľadávku veriteľa zo zmluvy o úvere poskytnutej odporcom v 1. a 2. rade č. 0333213143.

Podľa § 524 Občianskeho zákonníka

- (1) Veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.
- (2) S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Zmluvou o postúpení pohľadávok č. 0900/2012/CE, uzatvorenou dňa 27. 06. 2012, postúpila Slovenská sporiteľňa, a. s., ako postupca, navrhovateľovi, ako postupníkovi, viaceré pohľadávky, medzi nimi aj pohľadávku zo zmluvy o splátkovom úvere, ktorá je predmetom tohto konania. Zostatok úveru postupca vyčíslil na 5 200,84 eur, z čoho istina bola 4 606,42 eur a úroky celkom 591,43 eur. Ako dátum poslednej úhrady bol uvedený 19. jún 2012 vo výške 10,-eur. Výšku omeškaných splátok postupca vyčíslil na 5 184,16 eur. Slovenská sporiteľňa, a. s. zároveň oznámila postúpenie pohľadávky podľa § 526 Občianskeho zákonníka odporcom v 1. a 2. rade listom zo dňa 16. 07. 2012 a odporcovi v 3. rade listom zo dňa 18. 07. 2012. Tým mal súd preukázanú vecnú aktívnu legitimáciu navrhovateľa v tomto konaní.

Navrhovateľ listom zo dňa 16. 07. 2012 vyzval odporcov v 1. a 2. rade k úhrade dlhu a súčasne vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 16. 07. 2012. Listom zo dňa 18. 07. 2012 vyzval odporcu v 3. rade k úhrade dlžnej sumy a takisto mu oznámil, že došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru ku dňu 18. 07. 2012. Nakoľko navrhovateľ nepredložil dôkaz o doručení týchto výziev odporcovi, súd vychádzal z predpokladu, že tieto listy odovzdal na poštovú prepravu nasledujúci deň po ich vyhotovení, t. j. výzvy adresované odporcom v 1. a 2. rade dňa 17. 07. 2012 (predpokladaný dátum doručenia 19. 07. 2012) a odporcovi v 3. rade, pri predpokladanom dátume odovzdania na poštovú prepravu dňa 19. 07. 2012, zásielka mohla byť doručená 21. 07. 2012. Pri zospláťňovaní úveru navrhovateľ vychádzal z úpravy uvedenej v bode 7.6.1 písm. a/ Všeobecných obchodných podmienok Slovenskej sporiteľne, a. s.

Zmluva o splátkovom úvere bola uzavretá dňa 21. 10. 2005, teda za účinnosti zákona č. 150/2004 Z. z., ktorým sa menil a dopĺňal Občiansky zákonník, ktorým do nášho právneho poriadku bola implementovaná smernica Rady č. 93/13/EHS z 05. 04. 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, pričom podľa judikatúry Súdneho dvora môže súd členského štátu interpretovať a aplikovať normy vnútroštátneho spotrebiteľského práva tak, aby sa ochrana spotrebiteľa maximálne priblížila účelu, rozsahu a kvalite ochrany, ktorú priznáva v danom prípade smernica Rady č. 93/13/EHS.

Podľa § 54 Občianskeho zákonníka (ďalej len Obč. zák.) v znení platnom v čase uzavretia zmluvy

- (1) Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.
- (2) V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 2 písm. a/, b/ zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona SNR č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov (ZSÚ), v znení platnom v čase uzavretia zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie

- a/ spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby pôžičky alebo v inej právnej forme,
- b/ zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 3 ods. 1, 2 ZSÚ v znení platnom v čase uzavretia zmluvy o splátkovom úvere,

1/ Veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania, v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci.

2/ Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Vykonaným dokazovanom bolo nesporne preukázané, že odporcom v 1. a 2. rade bol poskytnutý úver na súkromné účely (nie na podnikanie ani na výkon zamestnania alebo povolania, príp. funkcie), a potom sa jedná o spotrebiteľský úver, na ktorý sa vzťahujú vyššie citované právne predpisy. Ide teda o vzťah založený zmluvou o spotrebiteľskom úvere, ktorá s poukazom na ustanovenie § 261 ods. 3 písm. d/ Obchodného zákonníka zakladá tzv. absolútny obchodný záväzkový vzťah. Nakoľko sa však jednalo o spotrebiteľský úver, nie je možné na tento zmluvný vzťah použiť tie normy obchodného práva, ktoré odporujú právnej úprave spotrebiteľských vzťahov.

Odporcovia nedodrжали podmienky zmluvy o splátkovom úvere a úver nesplácali v splátkach tak, ako boli tieto dojednané. Z výpisu z účtu odporcov v 1. a 2. rade vyplýva, že úver nesplácali riadne od augusta 2008, následne vo februári 2009 splatili čiastku 100,-eur a ďalšie platby po 10,-eur poukazovali v mesiacoch marec, apríl, máj, jún, júl, august, september a október 2011 (spolu 80,- eur). V konaní nebolo preukázané, že by právny predchodca navrhovateľa bol pristúpil k zosplatneniu úveru. Následne došlo k postúpeniu pohľadávky navrhovateľovi, ktorý si však v tomto konaní uplatnil už iba posledných 61 dojednaných splátok, ktoré mali odporcovia zaplatiť od 20. 10. 2010 do 20. 10. 2015 v celkovej výške 2 921,90 eur. Nakoľko odporcovia nesplácali úver riadne, navrhovateľ vyhlásil v zmysle ustanovenia § 565 Obč. zák. v spojení s bodom 7.6.1 písm. a/ Všeobecných obchodných podmienok Slovenskej sporiteľne, a. s. mimoriadnu splatnosť celého úveru výzvou zo 16. 07. 2012, resp. 18. 07. 2012.

Podľa § 53 ods. 9 Obč. zák., ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

Podľa § 503 ods. 1 prvá veta Obchod. zák. záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky.

Podľa § 121 ods. 3 Obč. zák. príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

Z citovanej právnej úpravy potom vyplýva, že veriteľ môže žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplatenie niektorej splátky najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so splatením splátky. Toto právo však môže uplatniť iba za podmienky, že naň upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní. Z tejto úpravy jednoznačne nevyplýva od akej udalosti treba túto lehotu počítať, ale z celého kontextu ustanovenia možno vyvodiť, že musí uplynúť najmenej 15 dní odo dňa, keď dodávateľ upozornil spotrebiteľa, že uplatňuje právo na zaplatenie celej pohľadávky, do dňa, keď má dôjsť k splatnosti celej pohľadávky. Nakoľko navrhovateľ nepredložil dôkaz o doručení výzvy k úrade odporcom v 1. - 3. rade, súd vychádzal z predpokladu doručenia tak, ako je to uvedené vyššie, takže k zosplatneniu celej pohľadávky došlo ku dňu 03. 08. 2012 (15 dní od predpokladaného doručenia výzvy odporcom v 3. rade). Potom dlžníci boli povinní zaplatiť navrhovateľovi dojednané mesačné splátky po 47,90 eur za mesiace október 2010 až júl 2012, čo je 22 splátok, spolu 1 053,80 eur. V písomnej odpovedi zo dňa 19. 02. 2013 navrhovateľ uviedol, že z dojednanej splátky 47,90 eur pripadala na istinu suma 27,66 eur a na úrok suma 20,24 eur. Na základe tohto tvrdenia navrhovateľa, zo sumy 1 053,80 eur pripadá na istinu 608,52 eur (22 splátok x 27,66 eur) a na úroky 445,28 eur (22 splátok po 20,24 eur).

V dôsledku zosplatnenia úveru boli odporcovia povinní predčasne zaplatiť navrhovateľovi istinu, ktorá pripadala podľa zmluvy na splátky úveru, splatné od augusta 2012 do októbra 2015. Po zosplatnení totiž navrhovateľovi nepatria úroky z úveru dojednané v zmluve o splátkovom úvere (úroková sadzba 11,10 % ročne), pretože zmluvný úrok, ako odplata za poskytnuté peňažné prostriedky, prislúcha veriteľovi len za dojednanú dobu poskytnutia úveru. Keďže dňom zosplatnenia sa stal splatným celý úver, navrhovateľovi už nepatria úroky z úveru od 03. 08. 2012 do zaplatenia. Podľa špecifikácie navrhovateľa pripadá z

mesačnej splátky 47,90 eur na istinu suma 27,66 eur, takže odporcovia sú povinní zaplatiť v dôsledku zosplatnenia splátok za august 2012 až október 2015 istinu 1 078,74 eur, t. j. 39 splátok po 27,66 eur. Celkom za obdobie od 20. 10. 2010 do 20. 10. 2015 predstavuje dlh odporcov 2 132,54 eur (do zosplatnenia 1 053,80 eur a po zosplatnení 1 078,74 eur), z čoho pripadá na istinu čiastka 1 687,26 eur a na úroky z úveru 445, 28 eur.

Zo špecifikácie predloženej navrhovateľom vyplýva, že odporcovia zaplatili 8 splátok po 10,-eur v mesiacoch marec až október 2011, teda do začatia súdneho konania (do 03. 10. 2013, kedy bol súdu doručený návrh navrhovateľa zo dňa 19. 09. 2013). Navrhovateľ však tieto platby nezohľadnil, aj keď sa jednalo o úhrady vykonané v období, ktoré je predmetom tohto konania. Zo strany odporcov sa jednalo o čiastočné plnenie peňažného dlhu a nakoľko uvedené platby odporcovia neoznačili, v zmysle § 566 ods. 2 Obč. zák. súd ich započítal na splátku istiny, v dôsledku čoho potom dlh na istine znížil na 1 607,26 eur. Po pripočítaní úrokov z úveru 445,28 eur, predstavoval nárok navrhovateľa ku dňu začatia konania čiastku 2 052,54 eur. Po začatí tohto konania vložili dňa 16. 10. 2013 odporcovia v hotovosti na účet navrhovateľa čiastku 100,-eur. Podľa identifikačných údajov tohto vkladu (číslo účtu, variabilný symbol) sa jednalo o platbu, ktorou odporcovia v 1. a 2. rade poukázali na splatenie úveru, ktorý je predmetom tohto konania, takže dlh odporcov predstavuje čiastku 1 952,54 eur. Právoplatným rozsudkom tunajšieho súdu 6C/151/2013-65, zo dňa 04. 03. 2014, boli už odporcovia zaviazaní zaplatiť navrhovateľovi 1 388,38 eur, takže súd priznal navrhovateľovi rozdiel, t. j. 564,16 eur.

Navrhovateľ žiadal priznať úroky z omeškania a to z jednotlivých splátok splatných v období od 20. 10. 2010 do 04. 08. 2012 vo výške 8,75 % ročne odo dňa nasledujúceho po splatnosti tejto splátky (spolu tieto úroky vyčíslil na 86,62 eur) a od 05. 08. 2012 do zaplatenia žiadal navrhovateľ priznať úroky z omeškania 8,75 % ročne zo sumy 2 921,90 eur.

Podľa § 517 ods. 1 prvá veta Obč. zák. dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškanií.

Podľa § 517 ods. 2 Obč. zák. ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. v znení platnom ku dňu 31. 01. 2013 (v zmysle § 10c citovaného nariadenia záväzkový vzťah vznikol pred prvým februárom 2013), výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia, ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

V zmysle právnej úpravy § 503 ods. 1 prvá veta Obchod. zák. a § 121 ods. 3 Obč. zák. je potrebné rozlišovať zmluvné úroky a úroky z omeškania, na ktoré vzniká veriteľovi právo zo zákona. Oneskoreným zaplatením úrokov z úveru však nevzniká veriteľovi právo na úroky z omeškania (R 70/1995). Občiansky zákonník ani Obchodný zákonník neumožňujú totiž veriteľovi požadovať od dlžníka úroky z omeškania pre prípad omeškania s platením iného príslušenstva pohľadávky, t. j. úrokov z úveru (Rc 5/2006).

V zmluve o úvere bol dojednaný dátum splatnosti jednotlivých splátok na 20. deň v mesiaci, a potom sa odporcovia do omeškania dostali nasledujúcim dňom, vždy 21. dňa v mesiaci. V období od 21. 10. 2010 do 04. 08. 2012 sa menila základná úroková sadzba určená Európskou centrálnou bankou, ktorá do 13. 04. 2011 bola 1,25 %, do 13. 07. 2011 bola 1,5 %, do 09. 11. 2011 bola 1,25 %, do 14. 12. 2011 bola 1 % a do 11. 07. 2012 bola 0,75 %. Úroky z omeškania predstavujú túto sadzbu zvýšenú o 8 percentuálnych bodov, takže pokiaľ navrhovateľ zo splátok splatných v období od 20. 10. 2010 do 04. 08. 2012 a po zosplatnení od 05. 08. 2012, uplatnil úroky z omeškania 8,75 % ročne, žiadal priznať úroky, ktoré neodporujú zákonnej úprave. Preto súd priznal navrhovateľovi úroky z omeškania 8,75 % zo sumy 27,66 eur, ktorá predstavuje istinu z tej ktorej splátky. Pri splátkach splatných v mesiacoch marec 2011 až október 2011 súd zohľadnil platby po 10,-eur vždy na úhradu istiny danej splátky. Úroky z omeškania z týchto mesačných splátok súd priznal v súlade s návrhom do 04. 08. 2012 tak, ako je to uvedené vo výroku rozsudku a spolu predstavujú istinu 41,10 eur.

Ku dňu 03. 08. 2012 (navrhovateľ uviedol dátum až 04. 08. 2012, čo neodporuje platným predpisom) došlo k zosplatneniu aj splátok, ktoré mali byť splatné v mesiacoch august 2012 až október 2015, takže dlžná istina za celú dobu, ktorá je predmetom tohto konania, predstavuje 1 687,26 eur (608,52 eur

do zosplatnenia a 1 078,74 eur po zosplatnení). Po započítaní splátky 80,-eur, zaplatenej do začatia konania, potom od 05. 08. 2012 predstavoval dlh odporcov na istine čiastku 1 607,26 eur. Z tejto sumy súd priznal navrhovateľovi úroky z omeškania vo výške 8,75 % od 05. 08. 2012 do 16. 10. 2013 (čo predstavuje čiastku 168,76 eur). Dňa 16. 10. 2013 odporcovia uhradili sumu 100,-eur, ktorú v zmysle § 566 ods. 2 Obč. zák. súd započítal na úhradu istiny, takže od 17. 10. 2013 až do zaplatenia sú odporcovia povinní platiť úroky z omeškania vo výške 8,75 % zo sumy 1 507,26 eur (ku dňu vyhlásenia rozsudku, t. j. 14. 04. 2015 tieto úroky predstavujú čiastku 406,78 eur).

V časti, pokiaľ navrhovateľ žiadal priznať vyšší nárok, ako je uvedené vo výroku rozsudku, tento dôvodný nebol, a preto súd vo zvyšku návrh zamietol.

Úver bol poskytnutý odporcom v 1. a 2. rade za trvania ich manželstva, a preto odporcovia v 1. a 2. rade súd povinní úver splatiť spoločne a nerozdielne (§ 145 ods. 2 Obč. zák. a § 511 ods. 1 Obč. zák.). Vzhľadom na túto právnu úpravu, veriteľ môže požadovať splnenie celého dlhu od ktoréhokoľvek z odporcov v 1. a 2. rade a ak jeden z nich dlh splní, povinnosť druhého zanikne.

Podľa § 546 Obč. zák. dohodou účastníkov možno zabezpečiť pohľadávku ručením. Ručenie vzniká písomným vyhlásením, ktorým ručiteľ berie na seba voči veriteľovi povinnosť, že pohľadávku uspokojí, ak ju neuspokojí dlžník.

Podľa § 548 ods. 1 Obč. zák. ručiteľ je povinný dlh splniť, ak ho nespĺnil dlžník, hoci ho na to veriteľ písomne vyzval.

Podľa § 550 Obč. zák. ručiteľ, ktorý dlh splnil, je oprávnený požadovať od dlžníka náhradu za plnenie poskytnuté veriteľovi.

Odporca v 3. rade podpísal dňa 21. 10. 2005 dohodu o ručení, ktorou prevzal na seba záväzok splniť dlh, t. j. úver poskytnutý odporcom v 1. a 2. rade, pokiaľ ho títo neuhradia. Nakoľko odporcovia v 1. a 2. rade neuhradili dlh, je odporca v 3. rade, ako ručiteľ, povinný splatiť dlh navrhovateľovi. Odporca v 3. rade je však v inom právnom vzťahu s navrhovateľom, ako odporcovia v 1. a 2. rade, nejedná sa o solidaritu všetkých troch odporcov, a preto súd rozhodol, že plnením niektorého z odporcov, zaniká v rozsahu tohto plnenia povinnosť ostatných odporcov.

Vzhľadom na sociálnu situáciu odporcov, súd im podľa § 160 ods. 1 O. s. p. povolil na zaplatenie sumy priznanej týmto rozsudkom mesačné splátky po 70,- eur. Nakoľko mesačné splátky po 70,- eur boli odporcom povolené už rozsudkom 6C/151/2013-65 zo dňa 04. 03. 2014 a majetkové pomery neumožňujú odporcom poukazovať navrhovateľovi vyššie splátky ako 70,- eur mesačne, súd rozhodol, že pohľadávku priznanú týmto rozsudkom začnú odporcovia splácať po splatnosti sumy 1 388,38 eur.

Náhradu trov konania si uplatnil navrhovateľ, ale nakoľko súd odročil pojednávanie za účelom vyhlásenia rozsudku, v zmysle § 156 ods. 2 O. s. p. je povinný pri vyhlásení rozsudku doručiť prítomným účastníkom písomné vyhotovenie rozsudku. Nakoľko trovy účastníkom môžu vzniknúť aj v súvislosti s účasťou na vyhlásení rozsudku, súd v súlade s ustanovením § 151 ods. 3 O. s. p. rozhodol, že o trovách konania rozhodne do 30 dní po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Žiline v 4 vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 O. s. p., v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, dátum, podpis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O. s. p., odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.